

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 05.10.1989, sp. zn. 6 To 27/89, ECLI:CZ:NS:1989:6.TO.27.1989.1

Číslo: 51/1990

Právní věta: Odvolání manželky obžalovaného, které je podáno výlučně v neprospěch obžalovaného, zamítne odvolací soud podle § 253 odst. 1 tr. ř. jako odvolání podané neoprávněnou osobou.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 05.10.1989

Spisová značka: 6 To 27/89

Číslo rozhodnutí: 51

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Odvolání

Předpisy: 141/1961 Sb. § 253 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 51

Odvolání manželky obžalovaného, které je podáno výlučně v neprospěch obžalovaného, zamítne odvolací soud podle § 253 odst. 1 tr. ř. jako odvolání podané neoprávněnou osobou.

(Usnesení Nejvyššího soudu ČSR z 5. 10. 1989 sp. zn. [6 To 27/89](#).)

Nejvyšší soud ČSR rozhodl tak, že mimo jiné podle § 253 odst. 1 tr. ř. zamítl odvolání manželky obžalovaného proti rozsudku krajského soudu v Brně ze 17. 8. 1989 sp. zn. 1 T 6/89.

Z odůvodnění:

Napadeným rozsudkem krajského soudu v Brně ze dne 17. 8. 1989 sp. zn. 1 T 6/89 byl obžalovaný J. K. uznán vinným trestným činem zavlčení do ciziny podle § 233 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák., kterého se dopustil tím, že 5. 7. 1988 odvezl do Rakouska za blíže rozvedených okolností své dvě nezletilé dcery L. K., nar. 16. 3. 1980, J. K., nar. 6. 6. 1981.

Za to byl obžalovaný J. K. podle § 233 odst. 2 tr. zák. odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na pět a půl roku, přičemž podle § 39a odst. 2 písm. a) tr. zák. byl pro jeho výkon zařazen do první nápravně výchovné skupiny.

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podala v zákonné lhůtě odvolání obhájkyň obžalovaného, dále jeho matka a konečně v jeho neprospěch i jeho manželka.

Manželka obžalovaného v podaném odvolání vyslovila zásadní nesouhlas s tím, že její dvě nezletilé dcery byly v důsledku protiprávního jednání obžalovaného zavlčeny do zahraničí, a uvedla, že nevidí zatím reálnou možnost, jak získat děti zpět do své výchovy. Závěrem svého odvolání proto navrhla, aby byl obžalovaný J. K. za své jednání přísněji potrestán.

Nejvyšší soud ČSR byl především nucen konstatovat ve vztahu k odvolání manželky obžalovaného V. K., že není sice sporu o tom, že odvolatelce - jakožto manželce obžalovaného - příslušela práva uvedená v ustanovení § 247 odst. 2 tr. ř., mohla tedy rozsudek napadnout odvoláním. Nemohla však podat odvolání v neprospěch obžalovaného, neboť toto právo náleží toliko prokurátorovi (§ 247 odst. 1, věta před středníkem, tr. ř.). Za tohoto stavu věci proto odvolací soud toto odvolání bez meritorního přezkoumání napadeného rozsudku podle § 253 odst. 1 tr. ř. zamítl.

Dále se Nejvyšší soud ČSR zabýval odvoláním, které podala obhájkyň obžalovaného a jeho matka.